

L'Albert va començar a fer preguntes. Feia preguntes a casa. En feia a l'escola. En feia tantes, que alguns dels seus professors li van dir que molestava la resta de la classe. Li van dir que, si no aprenia a comportar-se com els altres estudiants, mai no faria res de profit.

Però l'Albert no volia ser com els altres estudiants.

Ell volia descobrir els misteris ocults del món.

Un dia, mentre passejava en bicicleta pel camp, es va fixar en els feixos de llum que el Sol enviava a la Terra. Es va preguntar com seria viatjar en un d'aquells rajos de llum. En la seva ment, en aquell precís moment, l'Albert ja no anava en bicicleta per camins de terra, **sinó que creuava l'espai sobre un raig de llum.** Aquell pensament va ser el més excitant que mai havia tingut. I li va omplir el cap de preguntes.

L'Albert va començar a llegir i a estudiar.

Va llegir sobre la llum i el so. Sobre la calor i el magnetisme. I sobre la gravetat, la força invisible que ens subjecta al nostre planeta i que evita que la Lluna marxi, flotant, cap a l'espai exterior.

